

stempelovgivning, som kan fungere i det virkelige liv i fremtiden.

Kristian Jensen (V):

Når jeg i min ordførertale kritiserede, at ministeren ikke fulgte udvalgets anbefalinger, var det den del af udvalgets anbefalinger, der gik på, at det skulle være provenuneutralt, og ikke den del, der gik på, at afgiften ved selve handelen skulle sættes op fra 0,6 pct. til 1 pct.

Når ministeren nu tager det med ind i debatten, føler jeg, at det for at være fair også skal nævnes, at stempeludvalget faktisk i samme åndedrag foreslog, at afgiften ved pantsætning skulle sænkes fra 1,5 pct. til 1 pct. Dermed ville det gå fuldstændig lige op i de handler, hvor man har en 80 pct.-belåning af et parcelhus, hvilket er absolut flertallet af de handler, der er. Så stempeludvalgets anbefaling var faktisk provenuneutral, også neutral rent udgiftsmæssigt, over for langt hovedparten af de hushandler, vi har.

Når ministeren så diskuterer selve provenuet, det provenu, der er, og tager en længere diskussion om, hvorvidt vi skal kigge på provenuneutraliteten næste år eller over en årrække osv., vil jeg blot holde mig til det, som ministeren selv har skrevet i sin fremsættelsestale, nemlig at det her i forhold til den nuværende pantsætnings- og afgiftslov giver et ekstra provenu på 550 mio. kr. Og når jeg tager min blyant og bagsiden af et forslag til vedtagelse, kan jeg regne ud, at ved at nedsætte den i forslaget nævnte faste afgift på 1.400 kr. til de nuværende 1.200 kr. er vi så rigeligt inden for rammen af de 550 mio. kr., som det ellers ville give ekstra. Derfor kunne det jo være en opfordring til ministeren, hvis han vil have sit flertal hjem for lovforslaget her, som det første punkt at overveje, om ikke vi skulle bibeholde afgiften på de 1.200 kr. og undlade at sætte den op til 1.400 kr.

Kim Behnke (FP):

Jeg havde under min ordførertale tre konkrete spørgsmål til ministeren, som ministeren nu skal få chancen for at svare på.

Det første drejede sig om disse notarforretninger. Hvad er begrundelsen for, at man overhovedet har en stempelafgift, f.eks. når en notar skal foretage en lodtrækning? Der er jo ikke tale om, at det offentlige har noget besvær eller nogen udgift i den anledning, så hvorfor skal man betale et stempel på 300 kr.?

Det andet drejede sig om erindringsskrivelserne, hvor der står i lovforslaget, at man skal tage 69 kr. for en erindringsskrivelse. Hvorfor 69 kr.? Det harmonerer jo ikke særlig godt med de erindringsskrivelsesgebyrer, man i øvrigt har i skattelovgivningen.

Det tredje var omkring straffebestemmelsen, om ikke ministeren mener, at tiden er inde til at fjerne en bestemmelse om, at man kan sættes i fængsel i 2 år, hvis man har købt et forkert stempelmærke. Det må vel være nok, at folk får en bøde, hvis de ikke overholder stempelovgivningen. Ligefrem at sætte folk i fængsel i 2 år! Ministeren var inde på, at det er nogle regler helt tilbage fra Trediveårskrigen. Det kan godt være, at det dengang var passende at putte folk i fængsel i 2 år for at have overtrådt stempelovgivningen, men i det moderne samfund forekommer det en anelse drastisk. Hvis man sammenligner med, hvilke overtrædelser man skal foretage af straffeloven for at komme i fængsel i 2 år, synes det her at være lige i overkanten.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Til hr. Kristian Jensen: Jeg synes ikke, hr. Kristian Jensen er en specielt god lytter. Jeg mener faktisk, at jeg også i min replik her lagde tingene fuldstændig præcist og åbent frem, også i forhold til indstillingen fra stempeludvalget, at forhøjelsen af skødestemplet fra 0,6 pct. til 1 pct. i stempeludvalgets indstilling modsvarede af en nedsættelse af pantebrevsstemplet fra 1,5 pct. til 1 pct. Jeg begrundede også, hvorfor regeringen havde ment, at den afvejning her var en mere rigtig afvejning, og det har jeg i øvrigt ikke hørt indsigelse imod fra nogen ordførere overhovedet.

Jeg synes, vi skal tage den politiske diskussion og den politiske forhandling om, hvordan vi får det her klaret af, men det ændrer ikke ved, at et forslag, der har et andet indhold – i hvert fald hvis man ikke erstatter det, man måtte tage ud, med noget andet af samme værdi – vil efterlade et hul i statskassen i forhold til den situation, vi har haft både i 1999 og i 1998.

Det kan man så mene der er god plads til i den danske økonomi. Men virkeligheden er – vil jeg sige til hr. Kristian Jensen, der ud over et parti også repræsenterer den yngre generation – at hvis vi skal give den yngre generation mulighed for at overtage det her samfund på nogle vilkår, som den generation, jeg tilhører, kan være bekendt, så er vi også nødt til ikke at lade